Ч. 135. Субота 24 червня (7 липня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З буджетової комісиї ради державної

Буджетова комісия ради державної зібрала ся передвчера на наради. Розсівані поголоски против кабінету др. Кербера, що самовільно і без розписаня оферт розпочав і вів роботи коло будови пристани в Триєсті, без призволеня парляменту, спонукали дра Кербера до повороту з відпустки і особистого явленя перед послами для поясненя справи і відпертя закидів. На згаданім отже засіданю буджетової комісиї явили ся бувші міністри др. Кербер, Каль і Бем-Баверк, аби дати відповідь на уложені субкомітетом питаня.

Висказали з тої причини подяку, що їм подано нагоду цілковитого вияснення справи. Відтак др. Кербер підніс, що в часі 17. сесиї державної ради не внесено предложеня про розширенє пристани в Триєсті, бо видатки на будову мали бути покриті з біжучого буджету. Дотичні правительственні рати були приняті в буджетовій провізориї — і ніхто нігде в державній раді не підніс закиду против такого поведеня кабінету. Що дотикає розписаня оферт, то не учинено того раз з причини конечного приспішеня робіт, а по друге, бо вже було ся звязаним речинцем зложеня мілїона корон, признаного громадою міста Триєсту. Дальше др. Кербер покликує ся на ухвали прибічної ради зелізничої і промислової, в яких домагано ся енерґічно санациї невідповідних відносин в триєстеньскій пристани. З другої сторони розписанє оферт не тілько було би опізнило роботи на ново, але і утруднило би відданє робіт краєвим фірмам.

Відтак др. Кербер говорив широко про переговори з Унїонбанком і повторив, що нема ніякого зобовязаня межи державою а тим банком, а правительство має до діла тілько з консорциєю. Бесідник твердить, що цілу справу полагоджено на підставі ухвал ради міністрів за цілковитою згодою міністрів, в яких круг діланя входила та справа. Ціла трансакция була переведена зі скрупулятнистою, якої належало би бажати у всіх инших інтересах. Хочу то — сказав др. Кербер — висказати тут голосно для всіх честних людий. Дальше докладно наводить подробиці умови і заявляє, що єго кабінет не взяв ніякого задатку, а єдино тілько затянув задаток в своїй совісти і своїй відвічальности, признаючи, що перерва в працях палати послів не повинна впливати на здержанє робіт в триєстеньскій пристани. Він і єго товариші пересьвідчені, що конституция тим не була нарушена, що всьо, що стало ся, було доконечним і не терпіло проволоки. Поступованє було в цілости поправне і відповідало найострійшим вимогам етики. Для клевет — закінчив др. Кербер — які вдирають ся до нарад комісиї, маю тілько погорду. (Оплески).

Б. мін. Каль стверджує так само, що поводив ся тілько економічними взглядами в приспішеню будови пристани в Триєсті і потверджує виводи свого попередника власними увагами і дальшими подробицями умови з фірмою Факанонї. Б. мін. Бем Баверк поясняє подробиці фінансової техніки в цілій справі.

Всі три бувші міністри заявили готовість дати дальші вияснення на евентуальні дальші питаня комісиї і по подяці, висказаній провідником комісиї пос. Катрайном, опустили салю нарад.

Відтак в дискусиї кілька бесідників висказало жаль, що міністри не беруть участи в дальших нарадах комісиї, а наконець пос. Скене заявив, що на оба питаня, чи підняти будову пристани в Триєсті, як і чи достарченє гроший на те наступило за зізволенєм парляменту — мусить наступити перечуча відповідь. Бесідник критикує некористну умову з фірмою Факанонї і стверджує, що бувші міністри в тім напрямі не дали відповіди.

Бесідникови вистарчає сконстатуванє сего факту. Вкінци поручає скоре полагодженє справи і принятє внесень субкомітету. — На тім покінчено засіданє і назначено слідуюче на нинї.

---

9)

Мачоха.

(З німецкого — Ф. Свензон).

(Дальше).

В тій хвили упав погляд Фалька на Гільду, котра держала коня за поводи, аби хоронити єго дитину. Як малий хлопець збіг Фальк по сходах на долину, аби прийти на час. Він почув ся нагле таким свобідним і легким, немов би мав двайцять літ.

Они приймили єго з сияючими від радости очима. Він обійняв сина і поглянув з вдячностию на Гільду.

Сонце пробило темні сніжні хмари і кидало тепер своє тепле сьвітло на іней по деревах і корчах та на снїгом покриті поля. Фальк нахилив ся приязно до Гільди і спитав:

— Маєш охоту переїхати ся верхом або пересанкувати ся? Такий хороший день.

Гільдою заволоділа величезна радість. Остаточно мають єї найкрасші сни здійстнити ся. Найрадше була би з ним поїхала верхом, але з огляду на Альфреда вибрала їзду саньми. Єї очи сияли щастєм, а єго з радости, що бачив єї такою утішеною як дитина. Нїколи ще в житю не стрітив такої женщини, що мала би тілько поваги, гордости, енерґії — так, она була дуже, дуже енерґічна — а при тім була невинна як дитина.

Дзвінки при санках задзвонили, коні нетерпеливо рвали ся, роздав ся луск!т батога і санки з розгоном полетіли. В санках сиділа Гільда і Альфред; Фальк сам обтулив їх тепло і стояв за ними та повозив. Хоч ціла природа була сповита своєю зимовою одежию, то однако воробці цьвірінькали на білих галузках весело; они купали ся в сонци і думали о надходячій весні.

В серци Гільди була вже весна, хоч єї лиця почервоніли від зимна. Она тулила Альфреда до себе, а єго мала, хороша, кучерява головка визирала з під баранкової шапки.

Фальк дивив ся на них з любовию і теплом; але нараз випринули в нім цілком несподівано старі споминп. Він пригадав собі дуже подрібно один день около різдва, коли стояв на тих санках. — Сонце сьвітило так само як нині і воробці цьвірінькали. — Она сиділа, де тепер сидить Гільда, і тішила ся як дитина; ніжне мале личко обертало ся заєдно до него, аби з ним розмовляти. Єї очи сьвітили ся від веселости і щастя. Він чим раз низше нахиляв ся над нею, она почервоніла і він поцілував єї. А коні гнали наперед, між тим як в єго руці були поводи. Нараз сани перекинули ся і они обоє опинили ся в одній хвили в глубокім снігу, а з ним разом коні і сани. Однако коли вернули до дому, були вже одною душею в двох тілах і від того часу не покидали одно другого, аж їх Бог розлучив.

Так стояв Фальк і задумав ся, аж нагле всі троє опинили ся в рові і перевертали ся в сьвіжім снїгу — саме так само як перший раз.

І коли лежали в снїгу, роздав ся веселий сьміх. Ніхто не потерпів ушкодженя, але коні пігнали наперед з перевернеными саньми. Троє обліплених снігом людий глядїли за ними і сьміяли ся.

— Я думав о добрих давних часах — сказав Фальк, оправдуючи ся.

Гільда усьміхнула ся напів жартобливо, напів сумовито і відповіла:

— Не можна думати, коли має ся в руках поводи. Коли хто хоче кермувати, мусить мати отворені очи і певну руку.

Він поглянув на неї поважно і притакнув поволи, немов би розбирав єї слова. Відтак пустив ся за кіньми, що побігли, тягнучи за собою перевернені сани. Дігнав їх і вскорі сиділи вже знов всі троє добре обтулені на своїх старих місцях і вернули в найліпшім настрою домів.

Фальк з розсіянєм переглядав поранну часопись. На єго лици видко було тінь невдоволеня, він був злий; она гнївала єго своїми дивними поглядами на образованє і обовязок; у неї іменно було почутє обовязку посунене до крайности. Але то могло дійти за далеко і она не потребувала в очах других людий робити ся сьмішною або показувати за мало поваги і достоїньства.

— Але мушу бути осторожний. Инакше устроїть страйк, она не терпить ніякого явно-

Вісти полїтичні.

З австрийскої делеґациї. — Росийска Дума державна. — Події в Росиї.

Австрийска делеґация приняла в специяльній дискусиї буджет мінїстерства заграничних справ і буджет маринарки, при чім ухвалено також, що делеґация не годить ся на жадане спільного мінїстерства війни що-до другої рефундацийної рати в квоті 27 мілїонів корон. Опісля приступлено до нарад над етатом спільного мінїстерства фінансів і найвисшого обрахункового трибуналу.

З Петербурга пишуть: Бесїда кн. Урусова і войскові бунти то дві найважнїйші події в послїдних часах, дві такі, які зробили імовірним покликане парляментарного кабінету. Бесїду кн. Урусова уважають загально о много важнїйшою від войскових бунтів. Князь був в кількох місцях ґубернатором, а відтак заступником мінїстра внутрішних справ, коли мінїстром був Дурново, а президентом мінїстр. ґр. Вітте. Отже то недавні часи. Князь сказав в Думі, длячого зрік ся достоїньства і постарав ся о посольский мандат. Ось его бесїда: „В січни минувшого року один з високих урядників в мінїстерстві внутрішних справ (не говорю о собі) почав ся догадувати, що з урядників державних ріжних відділів утворила ся „боєва ґрупа“ одного з так званих наших „патріотичних товариств“. То товариство, зібране довкола одної часописи, піднялo ся борби з „інородцями“, але не лише з жидами, тілько також з цілим населенєм західних окраїн. Десятками тисячий відозв змісту в найбільшій степени обурюючого взивало то товариство росийский нарід і вояків до кровавої розправи з „бунтівниками“ — жидами, Нїмцями і Поляками. Відозви розповсюднювано дуже осторожно. Слїдство виказало, що знав о них приміром помічник поліцмайстра, але нічого не знав сам поліцмайстер. Ґубернатор впевнював цїлком щиро, що в его окрузї панує взірцевий лад, а слїдство виказало, що в тій самій місцевости начальник жандармів розповсюднював відозви, взиваючі до різнї і вже мав у себе гроші на еї устроєнє. Словом був доказ, що межи урядниками утворив ся заговор, але тайне слїдство, заряджене предсїдателем ради мінїстрів, не давало нїякого висліду. Несподїваний случай поміг викрити заговір. Одного разу, пізно в ночи, побачив ґр. Вітте із свого мешканя, що по противній стороні улиці в однім вікнї департаменту поліциї сьвітить ся сьвітло. Здивований тим, бо о тій порі нїхто не працює в тім департаменті, ґр. Вітте велїв дижурному розслїдити справу. Показало ся, що в дальшій комнатї департаменту поліциї, в домі ч. 16 на Надбережній Фонтанцї працює по ночах машина друкарска, куплена за правительственні гроші, а при каштах стоять урядники. Начальником тої тайної друкарнї був поліцийний офіцир Комісаров. Тайна єствованя друкарнї була задержана так добре, що — як пізнїйше показало ся — нїхто з цїлого департаменту поліциї, крім згаданих урядників навіть не здогадував ся, що є така друкарня. Але що більше, урядники ріжних дїлів, котрі в ночи сходили ся в друкарни, аби складати і друковати відозви, були глубоко пересьвідчені, що дїлають згідно з бажанями мінїстрів і ґр. Віттого. Сам Комісаров хвалив ся зручностию, з якою зорґанїзував боєву дружину „правдивих Росиян“. Вїзваний до пояснень сказав: Ми можемо устроїти погром, який хто хоче, малий чи великий — після приказу! Можемо убити 10 людий, а можемо також 10.000. До відомости київских послів подам, що в Києві наміровано устроїти погром 16. лютого і вирізати 10.000, але по викритю того заговору удало ся спинити приготовлену вже різню. Ґр. Вітте по переслуханю Комісарова дістав нервового атаку і від тоді вже все недомагав, але три години пізнїйше не було нї друкарнї в департаменті поліциї, анї також боєвої дружини, зложенї з урядників. Чи не отворила ся пізнїйше инша така дружина! — не знаю, бо я подав ся до димісиї. З оповідженого мною случаю виходить, що нїхто, навіть сам мінїстер внутрішних справ не зможе успокоїти справедливого жаданя Думи, аби викрити особи, котрі правили різнею в Білимстоцї. Для мене нема сумніву, що є погромова орґанїзация, котра забезпечує погромникам безкарність, робить незвичайний вплив на поліциянтів і инших урядників, може навіть роздавати аванси і нагороди. Не буду о тім більше говорити, бо без дат і назвищ лїпше не розбирати таких річий, а говорю без приготовленя і не маю з собою документів.

Слїдство з причини погрому в Білостоці вела, як звістно, Дума і правительство окремо. Вислід правительственних розслїдів падали ми вчора, а нинї подаємо, що розслїдила комісия Думи.

І так справоздане слїдчої комісиї думи містить слїдуючі дані про білостоцкий погром: 1) Стверджено документами, що ґенерал Боґаєвский дав безправно димісию білостоцкому поліцмайстрови Кашевскому, котрий противив ся приготовленям до погрому жидів. Дня 14 червня Боґаєвский не мав ще повновласти, прислугуючої воєнному ґубернаторови; він з'орґанїзував погром в спосіб провокаторский; 2) Зібрано документи, котрі сьвідчать, що вояки брали участь в рабунку жидівского майна; 3) Наймлено цілі ватаги хулїґанів під покривкою, що будуть потрібні до помочи пожарній сторожи. 4) Офіцири, коли лиш хотїли, уміли зараз здержати напасти на житє і майно жидів. 5) Зібрано назвища офіцирів, котрі заохочували чорні сотнї до рабунку і убийств.

Новинки.

Львів, дня 6-го липня 1906.

— Іменованя. Wiener Ztg. оповіщує: Є. В. Цїсар іменував президента окружного суду в Стрию, Альфреда Ґінце'ого старшим прокуратором державним у Львові.

— Дрібні вісти. У Львові збанкротували три великі жидівскі збіжеві фірми, котрих пасиви доходять до кількох мілїонів. Спільник одної з тих фірм утїк до Америки. — В Днїстрі коло Київця під Роздолом утонули онодї чотири особи, перевернувшись в човнї. Шість иньших осіб, що переїздили тим самим човном, уратовало ся. — З Відня доносять, що в найблизшім часї ветеринарскі справи будуть вилучені з обсягу мінїстерства внутрішних справ, а придїлені до мінїстерства рільництва. — В Замарстинові коло Львова появила ся пошесть пятнистого тифу. — В Станиславові застрайкувало около 100 робітників в 5 гарбарнях. — Двотижневий страйк челядників лякерничих і малярских у Львові покінчив ся онодї угодою. Страйкарі пристали на $^{1}/_{2}$-годинне продовжене обідної пори, а підвисшеня платнї зрекли ся.

— Вибір голови „Просьвіти“. Наслїдком резиґнациї адв. д-ра Е. Олесницкого з головства головного тов. „Просьвіта“ відбудуть ся небавом надзвичайні загальні збори товариства.

— Охорона птиць. По селах і містах нашого краю дїють ся нераз варварства з птицями, от приміром: вибиранє пташиних гнїзд, вимикуванє піря, метанє до пташин камінями. І хоч по школах вщіпляє ся дїтвору шанованє птиць, то на нїчо то не придає ся. Як в західних краях опікують ся птицями, побачимо з отсего приміру. Віденьскі часописи пишуть, що онодї при ул. Млиньскій на ґзимсї триповерхової каменицї ластівка так встрягла ногами в якусь скалубину, що нїяк не могла висвободитись. Розпучливий крик еї й шамотанє помітив поліциянт і повідомив про те тов. охорони зьвірят. На зазив того товариства вислала міска сторожа пожарна пожарників з драбинами, котрі визволили ластівку від мук. Факт той сьвідчить безперечно про культурність віденьского населеня.

— Живцем погребані. В копальни вугля в Кардіф, в полудневій Анґлії, залила вода закоп і відтяла від сьвіта 6 гірників. По шістьох днях добуто двох, котрі ще жили, але були дуже ослаблені. Лїкарі мають надію удержати їх при житю. Крім того добуто ще три трупи. Шестий гірник пропав без слїду.

— Пожар. В Гамбурзї вибух онодї по полудни грізний огонь, котрого жертвою упала церков сьв. Михайла і 20 сусїдних домів.

го опору; еї воля тверда як камінь, а розум ясний і бистрий. Але поволи я еї вже зміню.

Она шила. На лици появив ся усьміх. Поглянула на него і спитала:

— Скажи менї, чим гадаєш нинї займати ся?

Він здивував ся і поглянув на неї питаючо.

— Чим думаю займити ся — що ти хочеш тим сказати?

— Ну, питаю, що будеш нинї робити, коли я займу ся домом і Альфредом.

— О тім я ще цїлком не думав. А щож мав би я иншого робити, як читати, писати листи, пійти на польованє або переїхати ся?

— Є чей ще й инші заняти.

— Чи маю може молотити, чесати конї і гній вимітати із стайнї, або може хочеш мене заняти в кухни чи до дїтий?

Він сьміяв ся, немов би хотїв оправдати еї глупе питанє.

— Нї, такою вимагаючою я не є. До того ти таких річий не умієш. Але як би ти почав ладити пляни для піднесеня господарства і украшеня огороду? То було би дуже красно. По що все уживати чужих очий і розуму, коли має ся ті дари Божі?

Він витріщив очи і глядів на неї уперто, але не відповів нї слова.

Она говорила дальше:

— Ти не знаєш, яку ти радість зробив менї, що позволив поробити деякі зміни і заводити нові поправки в господарстві. Ти мене навіть не спитав, як я проводила час.

— Дійстно нї? То зле з моєї сторони. Ходи, сїдай коло мене і оповідай менї о всїх тих чудесах, які ти поробила, аби я міг рішити, чи заслугуєш на похвалу чи на догану. Він притягнув еї лагідно до себе на софу.

Очи Гільди заясніли — якою щасливою почулась она!

Правдива любов невибаглива, она все дїяльна і нїколи не утомить ся; она вдячна за найменшу дрібничку, яку їй подасть ся і нїколи не жадає, а все находить свою найбільшу радість і найвисше щасте в старости і щастю других.

Так сидїла она побіч него, вдячна за кождий крок, о який наближала ся до его серця. Оповідала єму о всїм, що стало ся і що мало стати ся, а він прислухував ся їй з вдоволенєм і з дитинною цїкавостию.

Гільда бачила, як еї пляни радували его і цїкавили. Він почав насамперед питати еї, а закінчив подаванєм їй рад. Того дня часописи і книжки були нерушані. Він вдоволив ся тим, що она провела его через село, аби єму показати, що доси зроблено. Всюди бачив він еї практичну і розумну руку.

(Дальше буде).

— **Лікарі для Туреччини.** Турецка санітарна адміністрация глядає шістьох лікарів для шпиталя в Камаран. Кандидати мають долучити до подання докторский диплом, метрику і сьвідоцтво здоровля. Подання приймають до 19-го с. м. Платня виносить 638 франків (3.000 пястрів) місячно, а на кошти подорожи дістане принятий лікар 2552 фр. (12.000 пястрів).

— **Вибух динамітного набою.** З Женеви доносять: Оногди працювало в тунели, положенім коло Мартіні, 20 гірників. Нараз серед страшенного гуку послідував вибух, а всі сьвітла погасли. Гірники наляканї поутікали. Вибух звичайний набій динамітний, котрий експльодував під ударами джагана. Двох робітників ранених на смерть, а двох легко.

— **Многоженьство.** В Сегедині на Угорщині арештовано якогось Корсінека, що як показало ся, має пять живих законних жінок в ріжних містах Угорщини. То многоженьство виявило ся впаслідок доносу вдови, з котрою він оженив ся, назвавши ся войсковим лікарем Кірхнером і у котрої забрав 10.000 корон. Корсінек має тепер 55 літ і з вигляду визначає ся мужескою красотою і силою.

— **Дивний жолудок.** В Міннеаполіс, в Сполучених Державах північної Америки переведено сими днями операцию отвореня жолудка у одного циркового жартівника, Веллеса. При операциї винято з жолудка 57 гвоздів, множество кусників зелїза і ріжних дрібних предметів. Подібну операцию переходив Веллес вже кілька разів і не скоро по ній приходив до здоровля.

— **Катастрофа в цирку.** З Нового Йорка доносять: В часї великої бурі в Аврора, в державі Іллїнайс, завалило ся величезне шатро цирку. Між видцями, котрих було звиж 5000, настала тревога. Дві особи погибли, а дуже богато потерпіло тяжкі ушкодженя.

— **Для товариства вакацийних осель** надіслали (в коронах) свої датки Вп. Добродії: Каса задаткова в Стрию 35·14, о. Тупись зі складки в церкві сьв. Юра 24, Е. Олесницкий Стрий 25, Ігуменат оо. Василиян зі складки в церкві 21·67, др. Коссак Львів 20, о. др. Василь Левицкий з Сокаля 10, о. І. Глиньский з Буцнева 10, о. Петро Білиньский з Зарваниці 10, о. Яримович зі складки в церкві сьв. Петра і Павла 7·90, Ц. Куровцева з Калуша 6, о. др. І. Гробельский зі Станиславова 5, М. Мороз зі Львова 4, Галя Бурачиньска з Бергомету 3, Мик. Кульчицка з Сопова 3, Оля Крайковска з Литвинова 20. За ті щедрі датки складає видїл щире Саси-Біг!

— **Огні.** Пишуть з Добротвора, каменецкого повіта: Дня 28 м. м. в четвер згоріло тут 5 загород. На другий день, то есть 29 м. м. вибух знов пожар, в котрім упало жертвою 42 селянських хат. З причини великого вітру ратунок був неможливий. Шкоди великі. Обезпечених було 42, а 5 ні. Згадати належить про щедрість тутешного лат. пароха о. Калуского і п. Ф. Ванчури, котрі всім погорільцям дають по 50 клг. збіжа. Підчас гашеня пожару учитель з сусідного села п. Кіт дуже помагав в гашеню. — В Чернилові мазовецкім коло Тернополя дня 1 с. м. грім запалив хату селянина, а огонь переніс ся на двірскі будинки і знищив їх до тла. Шкода дідича Льва Подлевского виносить около 200.000 корон. — В Шельпаках, збаразкого повіта, згоріли дві стайні двох господарів. Скора ратункова поміч не дала розширити ся огневи.

— **Виділ руского тов. педагогічного** у Львові розписує конкурс на приняте учениць до Інституту сьв. Софії (ул. Крижова ч. 14). Інститутки отримують: опіку, поміщенє, харч, сьвітло, услугу і наукову поміч, до чого видїл постарав ся о кваліфіковану учительку. Услівя принятя: місячна оплата 45 кор., одноразова оплата за уживанє меблів 8 кор., вписове до товариства 2 кор. За пранє доплачує ся місячно 1 кор., а за уживанє фортепяну річно 5 кор. Інститутки мусять мати відповідну скількість біля, постіль і лїжко. Зголошеня належить присилати на руки члена виділу п. Герусиньского у Львові ул. Сикстуска ч. 47 найдальше до дня 10 серпня с. р.

— **Нещастна пригода.** Ві второк перед полуднем навістив родину пос. Євтея Пігуляка в Чернівцях припадок, який мало не покінчив ся страшною трагедиєю. Син посла Омелян, абітурієнт II. гімназиї, переробляв математику із своїм домашним учителем, студентом філ. п. Ом. Яр-ем, який повертав в руці револьвером, знятим із хатної шафки, не знаючи зовсїм, що оружие набите. Нараз револьвер випалив і куля загрязла в верху правої груди Омеляна Пігуляка. По уділеню першої помочи перевезено омлїлого постріленого до краєвого шпиталю для дальшого ратованя. Стан раненого дуже поважний.

— **Комітет інституту сьв. Ольги** у Львові, удержуваного руским товариством педагогічним при улици Сокола ч. 1 і веденого п. Анною Косевичевою та панною С. Олеськівною, розписує отсим конкурс на приняте до інституту 50 учениць зі шкіл народних, видїлових або учительских семинарів. Місячна оплата 36 корон, а у вимкових случаях 30 корон. Крім того оплачує ся одноразово з гори 10 корон за з'ужите меблів і кореспонденцию, 10 корон за уживанє фортепяну і місячно 1 корону за пранє. Родичі дотеперішних учениць інституту внесуть свої зголошеня без ніяких прилог, родичі нових учениць залучать їх шкільне сьвідоцтво, а при домаганю низшої оплати також сьвідоцтво убожества, виставлене парохіяльним урядом. Зголошеня треба внести до 20 липня на руки о. Александра Стефановича, проф. женьского учит. семинара, а то до 15 липня, Львів (улиця Чарнецкого ч. 26), а пізнїйше до міста Кути.

Телеграми.

Відень 6 липня. Буджетова комісия радила нині дальше над справою будови порту в Триєсті.

Петербург 6 липня. „Реч" доносить що англійска ескадра прибуде лише до Либави а не до Кронштадту.

Льондон 6 липня. Як доносять з Пекина, вибухла в кількох хіньских провінциях грізна ворохобня, котра обхопила також провінцию Шантун, що належить до круга інтересів Німеччини. Число ворохобників доходить до 60.000 голов. Правительственні войска за слабі, аби здавити той новий революцийний рух.

Льондон 6 липня. В палаті послів міністер справ заграничних Грей заявив в справі намірених маневрів фльоти, що гостина в росийских портах єсть не лише ознакою приязни супротив царя, але також супротив росийского народа.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. ц. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. желїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНА.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопадя. (Телефона ч. 527).